PERSBERICHT
CDA-Huis
Afdeling Voorlichting
Dr. Kuyperstraat 5, 2514 BA Den Haag
Telefoon 070-924461. Telex 31050
A

I.11.36/88/nm
Den Haag, 3 juni 1988.
Toespraak CDA-voorzitter drs.W.G. van Velzen op de Partijraad van 4 juni 1988 in de Doelen te Rotterdam.-
Bijgaand treft u aan enkele belangrijke onderdelen uit de toespraak van CDA-partijvoorzitter drs.W.G. van Velzen alsmede de complete tekst.
Op deze tekst rust een EMBARGO tot zaterdag 4 juni 1988.

beleidsmatig gekoppeld blijven is verhoging van de kinderbijslag een verantwoorde weg om toch meer financiële ruimte voor keuze vrijheid van ouders te scheppen. In wezen trekken we daarmee de lijn door die dit jaar door kabinet en fractie is gekozen. We denken ook aan de uitbreiding van het ouderschapsverlof; aan nieuwe accenten in het onderwijs waarbij aandacht besteed moet worden aan opvoeding tot verantwoordelijkheid en aan de sociale culturele en technologische aspecten en een kindvriendelijke woonomgeving."
Over het sociale gezicht van Europa
"We kunnen dagelijks kennisnemen van gloedvolle betogen vol idealisme over de gunstige effecten van deze gebeurtenis. Maar we moeten aan de andere kant realistisch blijven en oog houden voor de spanningen die er zijn om 1992 te realiseren. Bovendien het heil komt niet van de markt en de ondernemingen alleen. Naast de economische dimensie is er immers ook een culturele en sociale dimensie. Deze verdienen een aparte plaats. In onze discussienota is in dit verband onverkort gekozen voor handhaving van een relatief hoog niveau van collectieve voorzieningen in ons land. Laten we niet eenzijdig spreken over verlaging van belastingen en premies omdat het zou moeten vanwege Europa. Wij willen juist op Europees niveau verbetering in het sociaal stelsel

bevorderen, omdat Europa nadrukkelijk in onze visie ook een sociaal gezicht moet hebben.”

Over Zuid-Afrika

Mensenrechten handhaven moeten we ook vanuit het Europese niveau stimuleren Met verontrusting heeft het CDA kennisgenomen van de recente maatregelen van de Zuidafrikaanse regering ertoe leidend dat vreedzame verzetsorganisaties en vakbeweging in hun mogelijkheden worden beknot. Vanwege deze ontwikkelingen heeft het dagelijks bestuur besloten u een ontwerpresolutie voor te leggen."

Over de toekomstige politieke samenwerking

Op weg naar een verantwoordelijke samenleving.

We ronden vandaag een discussie af die bepalend is voor het beleid in de jaren '90. Als enige grote partij in Nederland blijken we tot nu toe in staat te zijn politieke lijnen door te trekken en verder te gaan op een weg van continuïteit en stabiliteit. Onze discussierapporten verschijnen op tijd, zonder vertraging en met een duidelijk standpunt van het partijbestuur.

Ik zeg dat zonder zelfgenoegzaamheid. Want, niet voor niets ben ik dit verhaal begonnen met een schets van het spanningsveld waarin we ons politiek voortdurend bevinden en de grote opgaven waarvoor we staan. We kunnen als partij

Enkele belangrijke statements uit de toespraak van partijvoorzitter Van Velzen tijdens de partijraad op zaterdag 4 juni 1988. (Complete tekst is bijgevoegd).

Over de coalitie

"ik ben er vast van overtuigd dat aan het eind van Lubbers-II wederom op basis van de resultaten de huidige periode succesvol zal worden genoemd.

Ten tweede. Er zijn in de zogenaamde paasbrief en op basis van de aanvaarde moties De Vries in de Tweede Kamer duidelijke lijnen uitgezet naar 1992. Kabinet en fractie zijn koersvast. Laten we onze blik gericht houden op deze koers en ons niet laten afleiden door een aantal vervelende incidenten, die natuurlijk zoveel mogelijk voorkomen moeten worden.

Ten derde, samenhangend met de koers zijn kabinet en fractie bezig met de aanpak van een groot aantal zware klussen zoals langdurige werkloosheid, volksgezondheid, Nederland voorbereiden op Europa 1992 en de omvorming van de veroudere verzorgingsstaat tot de verantwoordelijke samenleving. Zulke vraagstukken leiden terecht tot diepgaande discussies in de Tweede Kamer over de oplossingsrichtingen, te

zetten stappen en concrete beleidsmaatregelen. Politieke keuzen worden immers niet alleen door het CDA gemaakt maar het gaat uiteindelijk om het vasthouden van de koers. De partij verwacht van onze bewindspersonen en fractie dat zij dat geloofwaardig en constructief doen, in een goede samenwerking binnen de coalitie. Dat zijn we aan onze kiezers verplicht.
Maar fractie en kabinet verdienen naast een kritisch volgen door de partij ook onze volle steun voor het klaren van deze klus. Ik zeg; kabinet en fractie de mouwen op, schouders eronder en ga door met het karwei".
Over kindvriendelijk beleid
"Vrouwen en mannen moeten naar eigen keuze kunnen deelnemen aan verzorging én opvoeding. Maar daarnaast moeten vrouwen ook een gelijke kans hebben deel te nemen aan maatschappelijke activiteiten, betaald of onbetaald.
Als we dat vinden moet dat ook financieel mogelijk zijn. Op langere termijn willen we daarom streven naar het zoveel mogelijk kostendekkend maken van de kinderbijslag. Uiteraard moet dat gefaseerd gebeuren op een verantwoorde manier. Maar het past wel goed in het macro-economisch beleid dat wij voorstaan. Wij willen immers loonkostenmatiging om de economie en daarmee de werkgelegenheid te bevorderen.
Als het wettelijk minimumloon en de daaraan gekoppelde uitkeringen
alleen verantwoorde keuzen maken als we ons denken voortdurend verder ontwikkelen, vernieuwend, maar met een historisch bewustzijn en oog en oor voor signalen uit de samenleving. Als andere partijen koortsachtig zoeken naar een eigen identiteit is het wijs om nu geen voorkeur uit te spreken voor de één of de ander.
De uiteindelijke keuze wordt mede bepaald door de programma's en het oordeel van de kiezers over de resultaten van Lubbers-II."
03 06 88
samenleving. Zulke vraagstukken leiden terecht tot diepgaande discussies in de Tweede Kamer over de oplossingsrichtingen, te zetten stappen en concrete beleidsmaatregelen. Politieke keuzen worden immers niet alleen door het CDA gemaakt maar het gaat uiteindelijk om het vasthouden van de koers. De partij verwacht van onze bewindspersonen en fractie dat zij dat geloofwaardig en constructief doen, in een goede samenwerking binnen de coalitie. Dat zijn we aan onze kiezers verplicht.
Maar fractie en kabinet verdienen naast een kritisch volgen door de partij ook onze volle steun voor het klaren van deze klus. Ik zeg: kabinet en fractie de mouwen op, schouders

eronder en ga door met het karwei.
Laat ik op een aantal punten nader ingaan.
Ten opzicht van 1986 daalt de werkloosheid nog steeds. Minder hard dan we gehoopt hadden, maar zij daalt. In de afgelopen jaren liep Nederland voorop in Europa met het scheppen van banen in met name de marktsector. Die lijn moeten we vasthouden. Er zijn dus resultaten te melden. Zeker, de spectaculaire daling van de werkloosheid is voorbij. Niet omdat er met minder élan gewerkt wordt, of te weinig geld hiervoor beschikbaar is. Integendeel. Maar we zijn wel op de harde kern gestoten van het probleem. De huidige groep werklozen vraagt andere benadering. Werkervaring opdoen, mensen weer motiveren om te solliciteren, scholing en omscholing, maar ook mensen stimuleren om zelf bijdragen te leveren aan het zich los te maken van de afhandelijke situatie te moeten leven van een uitkering.
In de conclusies en aanbevelingen die we vandaag behandelen op deze partijraad staat deze lijn centraal. De arbeidsvoorziening speelt hierbij een sleutelrol. Om de verantwoordelijkheid van de sociale partners op dit gebeid te vergroten, stellen we in onze nota voor een directe koppeling te leggen tussen het beheer van werknemersverzekeringen en de arbeidsvoorziening. Zo geven we weer meer inhoud aan het zogenaamde Zweeds model. Er gebeurt dus veel, maar sommige investeringen leveren pas op termijn resultaten op.
En dan de gezondheidszorg. Een taai vraagstuk dat een uiterste inspanning vergt. Juist omdat het zo heel wezenlijk en van levensbelang is voor een hele samenleving. Dat probleem waar het kabinet en parlement mee bezig zijn, is nog van een taaier gehalte dan de sociale zekerheid tijdens het vorige kabinet.
Het CDA heeft intensief gediscussierd over dit onderwerp en belangrijke bouwstenen geleverd voor het beleid. Maar als we in lijn met de verantwoordelijke samenleving een beleid in samenspraak en samenwerking met die samenleving willen invullen, is het traject langer dan wanneer we vanuit Den Haag de regelgeving bedenken en opleggen. Maar door deze werkwijze wordt het wel houdbaarder, meer toegankelijk en
Toespraak partijvoorzitter Van Velzen tijdens de partijraad op zaterdag 4 juni 1988 in de Doelen te Rotterdam.
Op 21 mei 1986, nu ruim 2 jaar geleden kreeg het CDA een groot vertrouwensvotum van de Nederlandse kiezer. De vruchten van het beleid van het kabinet Lubbers I werden door de kiezer herkend en gewaardeerd.

Lubbers en het CDA moesten doorgaan met het karwei. Na 4 jaar terugploegen, saneren en restaureren hoopten we allemaal dat een stevige basis was gelegd voor de inrichting van het huis. De tekeningen lagen er, het bestek was gemaakt, de arbeiders stonden te popelen om aan de slag te gaan. Het startsein werd gegeven toen het kabinet Lubbers II begon. Aan de slag voor meer werkgelegenheid, voor een gezonde situatie bij de overheidsfinanciën, zekerheid voor kwetsbare groepen: ouderen, gehandicapten. Uitzicht voor diegenen die onnodig in een isolement raken: langdurige werklozen, gedeeltelijk arbeidsongeschikten, jongeren zonder baan, etnische minderheden. Plannen waren in voorbereiding voor een houdbare gezondheidszorg en voor een doorzichtig belastingstelsel. Voor een betaalbare volkshuisvesting en een verantwoord ouderenbeleid.

Nu zijn we twee jaar verder, halfweg naar de volgende verkiezingen. Als we nu de balans opmaken kunnen we een paar dingen constateren.

Allereerst wordt de indruk gevestigd dat veel stroef en moeizaam verloopt. Laten we niet vergeten dat halfweg tijdens Lubbers-I er zeer grote twijfel was of de toen uitgestippelde koers haalbaar was. Op basis van de resultaten is achteraf de periode Lubbers-I als succesvol geboekstaafd. Ook nu zijn er resultaten te melden (zie voorjaarsnota) en ik ben er vast van overtuigd dat aan het eind van Lubbers-II wederom op basis van de resultaten de huidige periode succesvol zal worden genoemd.

Ten tweede. Er zijn in de zogenaamde paasbrief en op basis van de aanvaarde moties De Vries in de Tweede Kamer duidelijke lijnen uitgezet naar 1992. Kabinet en fractie zijn koersvast. Laten we onze blik gericht houden op deze koers en ons niet laten aflelden door een aantal vervelende incidenten, die natuurlijk zoveel mogelijk voorkomen moeten worden.

Ten derde, samenhangend met de koers zijn kabinet en fractie bezig met de aanpak van een groot aantal zware klussen zoals langdurige werkloosheid, volksgezondheid, Nederland voorbereiden op Europa 1992 en de omvorming van de veroudere verzorgingsstaat tot de verantwoordelijke

ook zal blijven. Namelijk dat je een beleid voert dat enerzijds een goed rentmeesterschap voorstaat waarin je zorgvuldig omgaat met je middelen met al datgene dat ons is toevertrouwd met het oog op komende generaties.

Maar dat aan de andere kant gerechtigheid en solidariteit steeds tot keuzen leiden die in het belang zijn van diegenen die kwetsbaar of zwak zijn en hen uitzicht biedt voor een

menswaardig bestaan. De discussie over de invulling van deze uitgangspunten moet steeds weer gevoerd worden. Ons program biedt wel goede aanknopingspunten. Daarin hebben we onverkort gekozen voor koopkrachthandhaving voor de minimum-inkomens. Daarin hebben we gekozen voor rust op het front van de sociale zekerheid. Daarin hebben we gekozen voor prioriteit voor werkgelegenheid. Daarin hebben we gekozen voor het terugdringen van het financiëringstekort tot een aanvaardbaar niveau. Dat geeft geen antwoord op alle actuele politieke vragen, maar het geeft wel de richting aan.
Dat brengt mij op de discussie over de verantwoordelijke samenleving, die we vandaag met de vaststelling van een resolutie afronden.
Wat betekent die discussie nu in het licht van de actuele politiek. Ik zei het al, met bezuinigingen heeft het eigenlijk niet veel te maken. Het gaat ons om een samenleving waarin een nieuw evenwicht ontstaat tussen overheid, burgers en de verbanden, groot en klein, waarin zij georganiseerd zijn. De discussie gaat er vooral over hoe die samenleving werkt en langs welke lijnen. Wat is de rol van de overheid en voor welke taken blijft zij primair verantwoordelijk. Maar er zit natuurlijk ook een financiële kant aan. Want een nieuw evenwicht van taken en verantwoordelijkheden betekent ook een nieuw evenwicht in financiële middelen. Dat is geen "meer" of "minder" verhaal. Want het CDA is van mening dat er een behoorlijk niveau van voorzieningen moet zijn en dat moet dus ook betaald worden. Vandaag bespreken we de conclusies van de partij-politieke discussie. Alle aspecten zullen in de deelraden nog eens de revue passeren. Ik wil hier slechts ingaan op een enkel punt om te illustreren waarin die verantwoordelijke samenleving zich concretiseert.
Bewust is relatief veel aandacht besteed aan de verhoging van de kinderbijslag. Ik wil dit punt nog eens naar voren halen, maar dan in een ruimer verband. Het CDA bepleit in de discussie over de verantwoordelijke samenleving een kindvriendelijk beleid.
Logisch, want verantwoordelijkheid richt zich op de toekomst, op de komende generaties. Dat betekent dat je streeft naar een zodanige opvoeding en opleiding dat kinderen zich kunnen ontwikkelen tot verantwoordelijke burgers. Daarom leggen we een eerste verantwoordelijkheid bij gezinnen, ouders en opvoeders om verantwoordelijk te zijn voor opvoeding en vorming van hun kinderen.
herkenbaar voor degenen die ermee in aanraking komen. Dus investeren in overleg leidt tot kwaliteit winst omdat de plannen ook daadwerkelijk uit te voeren zijn.
Zorg voor ouderen en inspelen op de gevolgen van de vergrijzing. Ik kan niet genoeg

benadrukken dat er ons alles aan gelegen is dat ouderen een goede en welverdiende oude dag hebben. Dat er een duidelijke financiële garantie is voor bestaanszekerheid. De koopkrachthandhaving geldt ook voor de AOW. Dat ze goed verzorgd worden op een plaats en een manier die ze zelf kunnen kiezen. Dat er goede randvoorwaarden zijn die bevorderen dat mensen naar hen omzien, dat ze kunnen meedoen in de samenleving, dat ze de kans krijgen om iets te doen met hun levenservaring en wijsheid. Ouderen mogen op het sluitstuk van hun leven nooit de sluitpost in de samenleving worden. Noch door het overheidsbeleid, noch door een samenleving die zich te weinig aan hen gelegen laat liggen. Op basis van de gevoerde discussie in het CDA komen we hierop terug in het najaar.
En dan de overheidsfinanciën. Ik benadruk het nog maar eens. Geen enkel land kan zich op termijn een te grote schuld veroorloven. Wij leven thans op krediet van onze jongeren. Het ministerie van rente- en aflossing is inmiddels al het grootste departement met een budget van ruim 35 miljard per jaar en dus al veel groter dan onderwijs. Dat is een aanslag op de toekomst en gaat ten koste van het beleid, ook nu al. Immers als we rente-en aflossing moeten betalen dan kunnen we geen extra geld uitgeven aan onderwijs, volksgezondheid en
criminaliteitbestrijding. We hoeven daar geen mooi verhaal bij te houden. Onze ideëen over een verantwoordelijke samenleving kunnen daar nooit voor dienen. We moeten heel nuchter zijn en inzien dat een gulden maar één keer kan worden besteed en dat je met een lege portemonnaie niets uit te geven hebt.
We hebben gelukkig een minister van Financiën die zich dat realiseert en zeer consentieus de staatskas beheert en stap voor stap het financieringstekort omlaag brengt.
Nu voelt iedereen in onze kring de spanning tussen de noodzaak van het terugdringen van het financiëringstekort en beleid dat we moeten voeren om verkiezingsbeloften in te lossen en, belangrijken nog onze christen-democratische uitgangspunten serieus te nemen. We staan in dit opzicht voortdurend voor keuzen en het zou niet goed zijn om het spanningsveld daarbij te negeren of te ontkennen. Ik vind discussies op dat punt in het kabinet, in de fractie en in de partij uitstekend. Politiek is mensenwerk zegt Lubbers terecht. Dat heeft niets te maken met moedeloosheid, tekort aan daadkracht of gebrek aan visie. Het is een typisch christen-democratisch dilemma dat er altijd is geweest en economische dimensie is er immers ook een culturele en sociale dimensie. Deze

verdienen een aparte plaats. In onze discussienota is in dit verband onverkort gekozen voor handhaving van een relatief hoog niveau van collectieve voorzieningen in ons land. Laten we niet eenzijdig spreken over verlaging van belastingen en premies omdat het zou moeten vanwege Europa. Wij willen juist op Europees niveau verbetering in het sociaal stelsel bevorderen, omdat Europa nadrukkelijk in onze visie ook een sociaal gezicht moet hebben. Dan mag je ook verwachten dat Europa wortel schiet bij de Europese burgers. Daarin moet ruimte blijven voor eigen identiteit, nationaal en cultureel. In het Europees mediabeleid moet dit tot uitdrukking komen in plaats van alleen aandacht voor commercie. In dat Europa mag niet een te grote afstand zijn tussen de burgers en de Europese overheid. Daarin moeten instellingen en organisaties een rol spelen waarin de burger zich herkent, zoals de vakbonden, de landbouworganisaties, de werkgevers en de onderwijsinstellingen. Dus ook een verantwoordelijke samenleving op Europees niveau.

Mensenrechten handhaven moeten we ook vanuit het Europese niveau stimuleren Met verontrusting heeft het CDA kennisgenomen van de recente maatregelen van de Zuidafrikaanse regering ertoe leidend dat vreedzame verzetsorganisaties en vakbeweging in hun mogelijkheden worden beknot. Vanwege deze ontwikkelingen heeft het dagelijks bestuur besloten u een ontwerpresolutie voor te leggen.

Europa en de verantwoordelijke samenleving brengen ons als vanzelf ook op de technologie. De discussie daarover ronden we in het plenaire deel van de partijraad, vanmiddag af.

Het CDA wil technologie niet als een opzichzelfstaand gegeven beschouwen. De samenleving en met name de sociale en culturele aspecten staan centraal. Niet de eigen dynamiek van de technologie maar een sociaal en ecologisch verantwoorde technologische ontwikkeling moet voorop staan. Pas dan komen de echte mógelijkheden van de technologie-ontwikkelingen in het vizier. Met name wil ik de inbreng van ons vrouwenberaad noemen, bij deze vaak door mannen bepaalde discussie. Door de vrouwen is bepleit dat het noodzakelijk is dat vrouwen bij opleiding en uitvoering van technologische ontwikkeling betrokken worden. Ook de aandacht voor kansen voor vrouwen in kleine ondernemingen op het terrein van de technologie is in dit verband belangrijk. De laatste jaren is hun aandeel daarin meer dan verdubbeld.

De positieve aktie, die ook in onze partij actief is opgepakt heeft op deze manier een goede kans van slagen.

Ons vrouwenberaad ontwikkelt zich steeds meer tot een organisatie die impulsen geeft aan het beleid en de programmatische ontwikkelingen van het CDA. In deze lijn verdient het streven naar een evenwichtige

Kinderen die opgroeien in een samenleving waar perspectief is op een goede toekomst, op werk, op een gezond milieu, op een samenleving waar mensen boodschap hebben aan elkaar en zich willen inzetten voor de ander. Een samenleving die bij opvoeding en onderwijs oog heeft voor waarden en normen en kansen schept voor levensbeschouwelijke vorming.

Twee punten benadrukken we daarbij.

Elk kind heeft recht op een opvoeding waarbij ouders en verzorgers een intensieve rol spelen. Maar we zeggen ook: verzorging en opvoeding van kinderen mag niet in hoofdzaak een vrouwentaak zijn. Vrouwen en mannen moeten naar eigen keuze kunnen deelnemen aan verzorging én opvoeding. Maar daarnaast moeten vrouwen ook een gelijke kans hebben deel te nemen aan maatschappelijke activiteiten, betaald of onbetaald.

Als we dat vinden moet dat ook financieel mogelijk zijn. Op langere termijn willen we daarom streven naar het zoveel mogelijk kostendekkend maken van de kinderbijslag. Uiteraard moet dat gefaseerd gebeuren op een verantwoorde manier. Maar het past wel goed in het macro-economisch beleid dat wij voorstaan. Wij willen immers loonkostenmatiging om de economie en daarmee de werkgelegenheid te bevorderen. Als het wettelijk minimumloon en de daaraan gekoppelde uitkeringen beleidsmatig gekoppeld blijven is verhoging van de kinderbijslag een verantwoorde weg om toch meer financiële ruimte voor keuze vrijheid van ouders te scheppen. In wezen trekken we daarmee de lijn door die dit jaar door kabinet en fractie is gekozen. We denken ook aan de uitbreiding van het ouderschapsverlof; aan nieuwe accenten in het onderwijs waarbij aandacht besteed moet worden aan opvoeding tot verantwoordelijkheid en aan de sociale culturele en technologische aspecten en een kindvriendelijke woonomgeving.

De partij heeft breed aandacht gevraagd voor de internationale dimensie van de verantwoordelijke samenleving. Dat is goed, want christen-democratie heeft een krachtige georganiseerde Europese organisatie, de Europese Volkspartij. Solidariteit, gerechtigheid en rentmeesterschap krijgen ook gestalte op internationaal niveau. We hoeven maar te denken aan de aanpak van milieuverontreiniging, de internationaal georganiseerde fraude en misdaad, de aanpak van werkgelegenheid, vraagstukken

rondom vrede en veiligheid, de noord-zuid problematiek. Grepen uit een volle agenda.
In 1989 vinden de Europese verkiezingen plaats. In de daarop volgende periode valt de totstandkoming van de interne markt. We kunnen dagelijks kennisnemen van gloedvolle betogen vol idealisme over de gunstige effecten van deze gebeurtenis. Maar we moeten aan de andere kant realistisch blijven en oog houden voor de spanningen die er zijn om 1992 te realiseren. Bovendien het heil komt niet van de markt en de ondernemingen alleen. Naast de
vertegenwoordiging van vrouwen en mannen in onze partij mijn volle ondersteuning.
Op weg naar een verantwoordelijke samenleving.
We ronden vandaag een discussie af die bepalend is voor het beleid in de jaren '90. Als enige grote partij in Nederland blijken we tot nu toe in staat te zijn politieke lijnen door te trekken en verder te gaan op een weg van
continuïteit en stabiliteit. Onze discussierapporten verschijnen op tijd, zonder vertraging en met een duidelijk standpunt van het partijbestuur.
Ik zeg dat zonder zelfgenoegzaamheid. Want, niet voor niets ben ik dit verhaal begonnen met een schets van het spanningsveld waarin we ons politiek voortdurend bevinden en de grote opgaven waarvoor we staan. We kunnen als partij alleen verantwoorde keuzen maken als we ons denken voortdurend verder ontwikkelen, vernieuwend, maar met een historisch bewustzijn en oog en oor voor signalen uit de samenleving. Als andere partijen koortsachtig zoeken naar een eigen identiteit is het wijs om nu geen voorkeur uit te spreken voor de één of de ander.
De uiteindelijke keuze wordt mede bepaald door de programma's en het oordeel van de kiezers over de resultaten van Lubbers-II.
Zo gaan wij als christen-democraten door met het bouwen aan een verantwoordelijke samenleving. In Nederland en in Europa.
Zo bouwen wij aan een samenleving die kinderen geborgenheid en ontplooiing biedt en waaraan ouderen volwaardig kunnen deelnemen.
Zo bouwen wij aan een samenleving die jongeren kans op werk en aan hen geen onbetaalbare rekeningen achterlaat en ouderen zekerheid biedt.
Zo bouwen wij aan een samenleving die aan burgers ruimte biedt voor beleving van eigen identiteit en verantwoordelijkheid.
Zo bouwen wij aan een samenleving met een sociaal gezicht waarin kansen Voor nieuwe generaties ons beleid bepalen.

Zo bouwen wij aan een samenleving waarin mensen omzien naar elkaar en waarin solidariteit en aandacht voor elkaar niet anoniem en op afstand blijven.
Zo bouwen wij, verbonden door onze idealen en vanuit een christelijk mensbeeld aan Nederland en aan Europa.
Zo bouwen wij met elkaar, als fracties, als kabinet en als partij, aan een echt verantwoordelijke samenleving.
Ik wens u een goede en vruchtbare discussie toe.
03 06 88